

udvide Rammen for de Sager, der skulde behandles paa en særlig Maade, mere, end Mindretallet af Kommissionens Medlemmer har ønsket. I det Lovforslag, jeg herved har den Ære at forelægge, har man fulgt det Standpunkt, som er indtaget af Mindretallet, men dertil hører rigtignok Kommissionens Formand, og det gaar i Hovedsagen ud paa at drage Linien saaledes, at under den militære Undersøgelse og den militære Paaklagemyndighed falder de Sager, som i Henhold til Straffeloven er militære Straffesager: Tjenesteforseelser og andre Sager, hvor militære har forsynet sig indenfor de militære Institutioner.

Med Hensyn til den øvrige Karakter af Lovforslaget kan jeg sige, at Paadømmelsen af Sagerne i det hele gaar ind under de Regler, som er fastslaaede ved den nye Retsplejeordning. Der bliver imidlertid tilbage et særligt Omraade, nemlig det Omraade, hvor den arbitrære Straffemyndighed nu udøves. Denne har man i Kommissionen været enig om at bevare paa de Omraader, hvor dette kan anses for fornødent. Der har dog paa eet Punkt gjort sig afvigende Opfattelser gældende, idet der har været nogen Uenighed angaaende de Følger, det kunde have for en Mand at klage over Anvendelsen af den arbitrære Straffemyndighed. Der har Kommissionen delt sig i forskellige Mindretal. Jeg har i det her foreliggende Lovforslag fulgt det Mindretal, til hvilket Kommissionens Formand hører, det vil sige det Mindretal, som har ment det nødvendigt at fastsætte de strengeste Regler for at omgærde Klageretten overfor mulige Misbrug af den arbitrære Straffemyndighed. Med Hensyn til de arbitrære Straffe er der endnu et Spørgsmaal af Betydning, nemlig Spørgsmaalet om, hvilke Straffe der skal kunne ikendes arbitrært. I denne Henseende afviger Lovforslaget fra det Standpunkt, Kommissionen har stillet sig paa, idet der i Kommissionen trods Betænkkelighed hos nogle Medlemmer var opnaaet Enighed om, at man foruden de almindelige Fængselsstraffe ogsaa skulde kunne anvende mørk Arrest og Arrest paa Vand og Brød i indtil 10 Dage. Lovforslaget har ikke optaget Bestemmelsen om mørk Arrest og Arrest paa Vand og Brød som anvendelige arbitrære Straffe. I øvrigt kan jeg sige, at om alle arbitrære Straffe gælder det, at ingen er forpligtet til at modtage arbitrær Straf, men at Adgangen til at føre Sagen frem til Domsafgørelse altid staar aaben, og jeg kan dertil føje, at man

gaar over til et System, hvorefter man ogsaa paa den arbitrære Straffemyndigheds Omraade kan anvende betinget Straf.

Der er vistnok Grund til at nævne endnu et Punkt, paa hvilket Lovforslaget har en mindre Afvigelse fra Kommissionens Forslag. Kommissionen har foreslaaet særlige Regler for Skibe paa Togt, og dette har jeg anset det for nødvendigt at følge, men i Kommissionens Forslag er tillige optaget særlige Regler for Hæren, naar den maatte befinde sig i fremmed Land. Jeg har anset den Mulighed, at Hæren skulde komme til at virke i fremmede Lande, for saa fjernliggende, at det ikke kunde anses for fornødent i en Lovgivning herhjemme paa Forhaand at træffe særlige Bestemmelser derom.

Jeg tror hermed at have angivet Hovedkarakteren af dette Lovforslag, som for øvrigt gennem Kommissionsbetænkningens Offentliggørelse vil være ærede Medlemmer bekendt, og jeg har dertil føjet en Angivelse af de Punkter, paa hvilke Lovforslaget afviger fra Kommissionens Forslag, eller paa hvilke det afviger fra det Standpunkt, som et Flertal i Kommissionen har indtaget. Hvad angaar en Begrundelse af hele denne Lovgivning, tror jeg, at den for de ærede Medlemmer er saa klar, at det vilde være en ørkesløs Anvendelse af Tiden her at vende tilbage til en nærmere Omtale deraf. Jeg skal nøjes med at ud tale min Glæde over, at det er lykkedes i saa stort Omfang, som sket er, at samle Repræsentanter for forskellige Retninger, for forskellige Synsmaader overfor det Spørgsmaal, der her er Tale om, og min Forventning om, at Lovforslaget maa faa en let og hurtig Gang gennem Tinget, saaledes at vi hurtigt kan komme bort fra den bestaaende Ordning og de Skrøbeligheder, som knytter sig dertil, og paa dette Omraade grundlægge en ny Ordning, om hvilken Kommissionen siger, at den ikke kender Forbillede derfor i noget andet Land, men om hvilken jeg haaber, at den maa blive Forbillede i kommende Tider for mange andre Lande.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Derefter har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg skal have den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til midlertidig Lov om offent-*